

Ítróttur

LANDSLIÐIÐ FEKK EINKI MÁL – MEN ROYNDIRNAR Á LIÐNUM RIGGAÐU VÆL:

Spældi seg upp eftir tama byrjan

Sæland-Føroyar 0-0 (0-0)

Dysturin týskvøldið var av røttum tað, ið má sigast at vera eitt »eksperiment«.

Her var ikki nakað at missa, um ikki alt gekk eftir vild, og hetta var ein av teimum dystunum, har ein landsliðsvenjari uttan stórvægis vanda kann loyva sær at gera ymsar royndir.

Og tað var júst tað Páll Guðlaugsson gjørdi, sum Sosialurin eisini skrivaði í gjár.

Sum upplýst frammanundan, royndi hann Torkil Nielsen á sweeparplássinum fyri Jóannes Jakobsen, ið ikki var við vegna skaða, og røkti Torkil hesa uppgávuna so væl – hóast hann ikki rættliga slapp at standa nakra roynd – at venjarin nú heldur seg hava funnið eina góða loysn, skal avloysari finnaast á hesum plássi.

Todi á nýggjum plássi

Ein onnur forvitnislig loysn vísti seg eisini at vera at seta Toda Jónsson aftur á vinstra vongbakk, tá Ari Thomasen varð skaddur og mátti út. Bæði undanverandi uppgávuna á miðjuni og bakkin røkti ungi klaksvíkingurin so væl, at hann nú man vera rættliga fastur á liðnum.

At hava Allan Mørkøre sum upplekkara mitt fyri saman við Mikkjali Danielsen riggaði eisini væl, nú Tummas Eli ikki fekk verið við.

Á miðjuni var Jan Allan Müller í staðin fyri Abraham, og honum gekst eisini væl, um enn hann kanska var nakað defensivur í fyrja hálvleiki. Men tað sama kann helst sigast um allar á liðnum í fyrja hálvleiki, ið ikki var serliga spennandi.

Jákup Símun Simonsen,

ið kom inn í seinna hálvleiki, taldist eisini millum teirra, ið spældu ein góðan dyst.

Dysturin tama byrjan

Lítið og einki varð roynt í fyrja hálvleiki, og spælið varð mest eyðkent av defensiva stílinum, onkuntíð hevur verið at sæð í dysti í Gundadali.

Ikki serliga áhugavert spæl, og sjáldan gevur tað mál ella stig av sær, um enn føroyskur fótbóltur enn ikki júst er kendur fyri at vera offensivur.

Í seinna hálvleiki kom hinvegin rættiligt liv í, og tá spældi liðið eitt heilt annað spæl.

Tá vórðu eisini so við og við ymsar broytingar gjørdar, sum góvu liðnum meira »punch«, so spælið varð vent frá at vera keðiligt til at vera undirhaldandi.

Ringt ljós kring vøllin

Og hóast hvørki spælarnar ella áskoðarar sóu so nógv av dystinum seinasta korterið – myrkt var og eingi ljós kring vøllin – var tað her, at fyrst og fremst landsliðið vísti dygdir og spæl, ið ikki gav teimum 3.300 áskoðarunum grund til at angra, at teir høvdu leitað sær til Haslev at hyggja.

»Vit høvdu yvirhøvur alt spælið, hóast hetta ikki var nakað vánaligt lið, vit høvdu ímóti okkum,« sigur Páll Guðlaugsson við Sosialin. »Serliga í seinna hálvleiki, sum var góður, vóru tað vit, sum stýrdu dystinum og skaptu møguleikar við góðum spæli, ið átti at havt givið okkum fleiri mál. Men eydnan var ikki við í so máta.«

Gjerdist betri og betri

Í hinum endanum hevði Kaj Leo Johannesen ikki serliga nógv at gera, men tær ferðirnar boð vóru eftir honum, greiddi hann skyldur sínar til fulnar, og tað gjørdi verjan og miðjann yvirhøvur.

»Sum dysturin gekk, gjordist spælið har afturi og á miðjuni alsamt betri og meira samhangandi,« sigur Páll Guðlaugsson. »At kalla øll álopin hjá okkum vórðu skjótalop, og uppspælið gekk væl hvørja ferð, men ikki riggaði at fáa bóltin

inn, tá álopinu skuldu gerast liðug.»

Landsliðsvenjarin tekur tað tó ikki so tungt, at liðið »bert« fekk javnleik móti sælendska úrvalsliðnum, ið tóktist vera rættliga uppsett at fáa eitt gott úrslit, hóast liðið ikki hevði ein einasta veruligan

málkjans í øllum dystinum.

»Okkara menn vóru ikki so uppsettir, sum tá talan er um størri uppgávur, og tað, at veruliga avbjóðingin í hesum dystinum ikki var so stór, gjørdi eisini sítt til, at úrslitið varð 0-0. Men hetta var jú eisini

bert ein venjingardystur fyri okkara viðkomandi, og vit finga so roynt nøkur ting, sum eg haldi, vit ikki kunnu vera annað enn nøgdir við, tá samanum kemur,« sigur landsliðsvenjarin at enda við Sosialin.

hj.

Føroyska landsliðið setti áskoðaramet

Fyrireikarnir hva stórt yvirskot av framsýningardystinum týskvøldið, tá nýggi vøllurin í Haslev varð tikin í nýtslu við dysti millum eitt sælendskt úrvalslið og føroyska EM-landsliðið

Á ferðini í Danmark í sambandi við framsýningardystin í Haslev móti einum sælendskum úrvalsliði, hevur føroyska landsliðið verið væl móttikið alla staðni, og hóast nakað nú er fráliðið, síðani liðið seinast var í týðandi altjóða dysti, er landsliðsmanningin væl umtókt.

Alla staðni vildi fólk sleppa at tosa við garparnar, og mong vildu hava autografar frá teimum. So hava danir ikki sjálvir eitt vælumtókt

landslið í lýtuni, so kunnu teir bara stúðla okkara.

Settu áskoðaramet

Landsliðið fór úr Føroyum mánamorgunin, og teir flestu mundu noyðast upp árla á morgni. Ferðin var drúg, og vóru teir ikki frammi í Haslev fyrr enn langt út á kvøldi, tí teir á veginum høvdu vitjað ymsastaðni – millum onnur føroyingar í Sorø og býráðið í Haslev.

At ansurin fyri føroyingunum veruliga var

stórur, prógvaði endaliga sjálvur dysturin, ið savnaði so nógvur áskoðarar, at gamla áskoðarametið í Haslev nærur varð trifaldað:

»Tað komu 3.300 fólk at hyggja at dystinum, og var tað nógv meira enn fyrireikarnir her niðri høvdu roknað við,« segði liðleiðari landsliðsins, Jákup Simonsen við Sosialin í gjár.

Yvirskotsdystur

»Teir høvdu væntað, at komu einastaðni millum

700 og 1.000 fólk, so skuldu teir vera væl nøgdur. Gamla áskoðarametið er 1.200, so hetta prógvaði, at landsliðið ikki er gloymt av dønum, men heldur hinvegin.«

At undirtøkan gjørdist so stór, vil so samstundis siga, at føroyska landsliðið gav fyrireikarunum millum trýggjar og fyra ferðir so nógvan pening inn, sum teir høvdu roknað við, og harvið eisini eitt nógv størri yvirskot.

hj.